

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at Kornloven, som blev gennemført i Fjor, ikke har svaret til sin Hensigt, for jeg har lovet Landmændene de Priser, der er fastsat i Kornloven. Det har jeg aldrig lovet. Jeg har tværtimod hele Tiden sagt, at det er ikke Priser, som er sikret Landmændene. Det er Priser, der er fastsat i Loven for Indførsel af Korn — dette være sagt ogsaa til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget. Det er cif-Priser ved Indførsel af Korn, man her sikrer. Jeg har sagt: Skal man sikre Minimalpriser, som er forsvarlige, i nøje Overensstemmelse med Produktionsprisen, saa medfører det Konsekvenser med Hensyn til Maksimalpriser, saaledes at Prisen ikke vil komme op paa den Højde, den havde i Fjor, og der er ogsaa Konsekvenser med Hensyn til Arbejdernes Stilling.

Jeg takker dernæst det ærede Medlem, fordi han i Aar ikke bruger tilnærmelsesvis saa kraftige Ord om Kornloven som i Fjor. I Fjor gik det ærede Medlem jo meget videre. Da var Kornloven ingenting værd. Det konservative Folkeparti har ikke engang stemt for Kornloven, og hvis Regeringspartierne, som jo dog ikke rent personligt, naar henses til den Del af Vælgerne, de repræsenterer, har den Interesse i Kornloven som det ærede Medlem, ikke havde stemt for Kornloven, hvordan vilde det saa have set ud for de Vælgere, paa hvis Vegne det ærede Medlem først og fremmest ønsker at tale her i Rigsdagen?

Over for det ærede Medlems Udtalelser om det mindre Landbrugs Forrentningsprocent og de høje Kornpriser vil jeg sige, at det mindre Landbrugs Forrentningsprocent var lavest det Aar, vi havde stigende Raavarepriser, Korn- og Foderstofpriser, men faldende Fedevarepriser, det daarlige Høstaar 1936—37.

Over for det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets Udtalelser om, at jeg skulde have lovet at sikre Minimalpriser, skal jeg ikke gentage mine Bemærkninger, men henvise til det Svar, jeg har givet det ærede Medlem Hr. Grønning. Angaaende det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem rørte ved, nemlig de Kornopkøb, som det ærede Medlem foreslaar, at Staten skal foretage, skal jeg sige, at det kan meget vel foregaa uden Tab, og det har jeg heller ikke benægtet. Jeg sagde, at enten vilde Staten komme til at tabe ved det, eller man maatte, som det ærede Medlem anviste, forlange noget mere for det, og det vil sige, at saa skulde Forbrugerne betale det.

Det ærede Medlem var saa glad for, at jeg afviste Spørgsmaalet angaaende Korn-

puljen af Hensyn til Skatteyderne. Ja, det er rigtigt, og det ærede Medlem maa gerne rejse omkring i Landet og fortælle det, for det er min Opfattelse, at i Tider, hvor Husmændenes Forhold var saa daarlige paa Grund af de Forhold, jeg talte om før, Raavarepriseres Stigning, Fedevarepriserens Fald o. s. v., var det rimeligt, at man sikrede dem visse Fordele paa Skatteydernes Bekostning, men jeg mener ikke, man i det lange Løb kan opretholde en Ordning for det mindre Landbrug, der gaar ud paa, at de uanset Forholdene, uanset Priserne, uanset Forrentningsprocenten skal have direkte Statstilskud.

Paa det ærede Medlem Hr. Oluf Peder-sens Spørgsmaal, om jeg var vis paa, at der var Brødkorn nok her i Landet, dengang jeg udstedte Importforbudet, skal jeg svare: Ja, det var jeg bombesikker paa. Naar man vidste, at vi avler betydeligt mere Rug og Hvede herhjemme, end vi spiser, og der dernæst laa en Del Rug og Hvede indkøbt fra Udlandet og var kontraheret om en Del mere udefra, saa kunde der ikke være nogen som helst Tvivl om, at der var Brødkorn nok til det danske Folks Forbrug.

Carl Petersen: Jeg skal begynde med at sige, at mit Parti selvfølgelig ikke kan stemme for Dagsordenen.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Løjes Udtalelser med Hensyn til mit første Indlæg om, at Landmændene holdt Rugen tilbage, vil jeg understrege, at det er rigtigt, at Hr. Hauch og Hr. Tvedegaard har rettet en Henvendelse til Landbruget desangaaende, og der vilde dog ingen Mening være i en saadan Henvendelse, hvis der var fremkommet Rug i den Mængde, man havde ventet. Jeg vil samtidig understrege, at Hr. Hauch paa Delegeretmødet i Aarhus, som blev udsendt gennem Radioen, udtalte om denne Henvendelse, at han vel fra enkelte Landbrugeres Side havde modtaget en Henvendelse, og der blev fra Forsamlingen raabt — det kunde man ogsaa høre —, at det var for at hjælpe Ministeren ud af den Vanskelighed, han var kommet i. Det kan ogsaa tyde paa, at det er rigtigt, hvad jeg har sagt, men lad det nu være.

Men lad mig konstatere, for det, synes jeg, er det, der er mest værdifuldt, at det ærede Medlem Hr. Løje er enig med mig i, at det er utilstedeligt, at Landbruget foretager den Slags Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.